

NINA VRAAGT HET AAN

Ann Van Hoey

WERELDWIJD BEKENDE KERAMISTE
& VROUW VAN **MARK UYTTERHOEVEN**

‘Het was Mark die me pushte om meteen hoog te mikken’

Ze is al jaren een wereldwijd gerespecteerde keramiste, en alleen in Vlaanderen doet ze ook een belletje rinkelen als de echtgenote van tv-maker en sportjournalist Mark Uytterhoeven (63). Ann Van Hoey (63) nodigde ons uit in haar atelier in Mechelen, waar wij haar enkele liefdevolle vragen voorschotelden in de hoop haar beter te leren kennen.

VRAGEN WAAR WE VOOR VALLEN

Voor dit interview baseerden we ons op een gerenommeerde studie van hoogleraar psychologie Arthur Aron. Hij onderzocht of de intimiteit tussen twee vreemden kan versneld worden door hen een specifieke reeks van 36 vragen voor te schotelen. De volledige vragenlijst vind je op www.hln.be/nina/seks-relaties.

Je mag eender wie ter wereld kiezen: met wie wil je uit eten?

“Met Kim Clijsters. Tennis is mijn sport. In mijn jeugd bracht ik zowat al mijn vrije tijd door op onze lokale tennisclub. De periode dat Kim samen met Justine Henin aan de top stond, was fantastisch voor het vrouwentennis. Ik zou het er graag eens met haar over hebben, en ook over wat haar drijft om er nu opnieuw aan te beginnen. Zelf ben ik ook op latere leeftijd met een tweede carrière gestart. Na jaren als vertegenwoordiger in de meubelindustrie heb ik op mijn 51ste mijn oude hobby weer opgenomen, keramiek, en dat ging vrij snel internationaal. Ik heb een man die me heel erg steunt, en bij Kim lijkt dat ook zo. Ze zijn met hun hele gezin terug naar Amerika verhuisd, toch? Ik heb haar nog nooit ontmoet, en haar verhuis wil zeggen dat het er wellicht niet snel van komt, maar we zouden gespreksstof genoeg hebben.”

Zou jij graag beroemd zijn? In welke zin?

“Een beetje bekendheid in mijn professionele domein van het keramiek is welkom, maar zo populair worden als Mark was ten tijde van *Morgen Maandag* en *Alles Kan Beter*, daar pas ik voor. Dat soort bekendheid is te ingrijpend in je privéleven. Bij alles wat je doet, word je in het oog gehouden. Als je aan het werk bent, is dat geen probleem, maar je wil dat niet als je naar de supermarkt gaat of als je kleinkind >

Ann Van Hoey

> staat te wenen. Mark en ik hebben ons privéleven altijd zoveel mogelijk afgeschermd, wat niet zo moeilijk was in het pre-gsm-tijdperk. Ik hoefde bij een filmpremière maar tien minuten later aan te komen, als alle persfotografen weer weg waren, en we konden de hele avond samen zijn zonder te moeten poseren. In die periode zijn we ook voor een tweede verblijf in Frankrijk gegaan. Voor Mark was Frankrijk een vlucht uit zijn bekendheid, al draaide het evenveel om het goede weer en de mooie fietsroutes.”

“Wat ik wel graag zou zien, is dat keramiek als kunstvorm even bekend wordt als de schilder- en beeldhouwkunst. Al gaat het wel de goede kant op: bij de grotere beurzen als de BRAFA (in Brussel, red.) en TEFAF (in Maastricht, red.) krijgt hedendaagse keramiek steeds meer aandacht.”

Hoe ziet de perfecte dag er voor jou uit?

“Ik heb verschillende soorten perfecte dagen nodig, voor het evenwicht. Tijdens de lockdown zaten Mark en ik net in ons huis in Frankrijk, waar we vijf dagen zouden blijven. Het zijn uiteindelijk tien weken geworden. Van die dagen heb ik enorm genoten. We brachten al tuinerend en lezend onze tijd door, en elke avond zaten we voor de open haard. Alle *moetens* vielen weg en die rust was welkom.”

“Een andere perfecte dag zou kunnen zijn dat ik 's morgens naar mijn atelier ga om een stuk te maken waar ik me helemaal in kan verliezen. Ik heb dat evenwicht tussen rust en werken nodig.”

Als je iets kon veranderen aan de manier waarop je werd opgevoed, wat zou dat zijn?

“Ik ben een nakomertje dat niet gepland was, wel heel welkom, maar ik ben heel beschermend opgevoed. Te beschermend. Mijn moeder – die vier jaar geleden is overleden – was een intelligente, warme vrouw, maar ze was bang van alles. Tijdens mijn kindertijd had ze ‘last van haar zenuwen’, zoals dat toen werd genoemd. Daardoor ben ik niet naar de kleuterklas geweest, niet naar de jeugdbeweging en niet op kot. Dat vind ik nog altijd jammer. Volgens mij had ik dat allemaal heel graag gedaan. Om die reden brachten mijn tien jaar oudere broer en ik onze weekends grotendeels door in de plaatselijke tennisclub.”

“Pas rond haar 60ste heeft mijn moeder de juiste medicatie gekregen en is ze nog een heel grootmoeder geworden voor mijn dochter Tess. Dat was mooi om te zien. Ik wou alleen dat ik mijn moeder ook tijdens mijn jeugd op die manier had gekend.”

“Wat ik heel positief vond aan mijn opvoeding, was dat mijn moeder me op het hart heeft gedrukt om altijd financieel onafhankelijk te blijven van een man. Ze was heel vooruitstrevend en haalde verschillende

‘Een beetje bekendheid als keramiste is welkom. Maar zo populair worden als Mark, daar pas ik voor’

diploma's. Toen mijn dochter klein was en Mark het zo druk kreeg, was blijven werken niet evident, maar ik heb het altijd gedaan. Met uitzondering van twee jaren – tussen mijn 48ste en mijn 50ste. Toen kreeg ik het moeilijk en besefte ik: ik moet opnieuw iets doen. Ik behaalde mijn diploma aan het IKA (Instituut voor Kunst en Ambacht Mechelen, red.) en besloot te proberen van keramiek mijn beroep te maken.”

Wanneer heb jij voor het laatst geweend?

“Dat was eind september vorig jaar. Mijn dochter heeft me toen gevonden in de badkamer, totaal verward. Had ik al gedoucht? Geen idee, ik wist even niets meer. Ik was totaal verward. Ik had een black-out, die een paar uur heeft geduurd. Mijn dochter was redelijk gealarmeerd en heeft me meteen naar de spoed gebracht. Daar bleek dat ik een heel licht herseninfarct had gekregen, veroorzaakt door te veel stress. Het was ook een periode van te lange werkuren en veel werkdruk. Die dagen in de kliniek, waarbij je beseft dat je niets meer kunt, waren heel zwaar.

Gelukkig heb ik er geen blijvend letsel aan overgehouden. Alleen mag ik het geen tweede keer meemaken. Na anderhalve maand begon ik langzaam aan opnieuw te werken, maar toen kwam de lockdown. Voor mij geweldig op tijd, eigenlijk. Er volgden tien weken van onverwachte rust. Eigenlijk begin ik nu pas weer voluit te werken. Sinds die black-out ga ik niet meer op elk voorstel in. Ik heb nu ook een Erasmusstudente die stage loopt bij mij, een Tsjechisch meisje dat het vak wou leren. Verder ben ik weer beginnen te sporten, met een personal trainer deze keer, en kan ik intussen alweer een halfuur lopen. Ik beseft nu pas hoeveel ik het heb gemist.”

Noem drie zaken die jij en je partner gemeen hebben.

“Mark en ik zijn allebei perfectionistisch in ons werk. Als ik Mark tijdens een project bezig hoor, zeg ik weleens: het is toch al lang goed? Maar dan zegt hij: ‘Het verschil tussen iets goeds en iets uitstekends zit hem in de details’. Ik ben ook zo: een pot die er voor een buitenstaander al lang fantastisch uitziet, daar ben ik dikwijls nog een paar uur mee bezig.”

“Wat we nog gemeen hebben, is onze interesse in sport. Mark en ik hebben lang met de wielertoeristen meegereden, tot ik 25 jaar geleden een ontsteking aan mijn gehoorzenuw kreeg. Sindsdien ben ik aan een kant doof en is het moeilijk om mijn evenwicht nog te behouden. Maar kijken naar sport vind ik net zo interessant. Mark en ik gingen al samen naar de Olympische Spelen in Peking, Vancouver, Londen en Rio.

Een belangrijke sponsor van het Belgisch Olympisch comité laat klanten ter plaatse komen en die mensen begeleiden Mark en ik graag ter plekke.”

“Een derde punt dat ik met Mark gemeen heb, kreeg ik van onze dochter Tess. Zij wierp meteen op: ‘Jullie zijn allebei niet geïnteresseerd in uiterlijk vertoon’. Daar heeft ze gelijk in. Zo moet onze auto vooral functioneel zijn. Mark kocht als eerste auto ooit een Polo en die deed het goed, dus is hij nooit nog van merk veranderd. Vier à vijf Polo's later hebben we vandaag in Frankrijk nog altijd een Polo. Eentje van 27 jaar oud met nog geen servostuur en vier *vitesen*. (lacht) Ikzelf heb een iets grotere auto, maar dat komt omdat ik soms veel en grote werken moet vervoeren. Je zou ons geen plezier doen met een *décapotable*.”

Wat is de grootste verdienste van je leven?

“Dan denk ik in de eerste plaats aan mijn dochter Tess. Zij is echt een tof persoon geworden. Ze is 34 nu en heeft zelf een zoon van zes en een dochter van vier. Hoewel ze met haar gezin in Mechelen woont, heeft ze tijdens haar jeugd de hele wereld afgereisd. Ik heb haar altijd aangemoedigd om te reizen, misschien net omdat ik dat vroeger zelf nooit mocht

doen. Ik had altijd verwacht dat ze in Zuid-Amerika of zo zou eindigen, maar tot mijn verbazing en vreugde woont ze nu op amper 750 meter van onze deur. Mark en ik halen de kleinkinderen twee keer per week van school. We maken er bewust tijd voor.”

“Een tweede iets waar ik trots op ben, is mijn keramiecarrière; dat ik rond mijn 50ste nog heb beslist om van mijn hobby mijn beroep te maken.

Ik had er zelf niet al te veel verwach-

tingen van, maar Mark heeft me er van in het begin enorm in gesteund. Hij vertelde me: ‘Je hebt op jouw leeftijd geen tijd meer om klein te beginnen. Je moet meteen hoog mikken. Als het niet lukt, kan je altijd nog naar beneden.’ Dus stuurde ik dossiers in om erkend te worden en deed ik mee aan internationale wedstrijden, tot mijn verbazing met succes. Ineens kreeg ik zelf de kans om de wereld af te reizen en werd de situatie thuis helemaal anders. Maar Mark ging er meteen in mee. Zo ging ik intussen in op enkele artist-in-residencies, wat zoveel betekent dat je gedurende enkele maanden in het buitenland een atelier krijgt om je werken in te maken. We brachten op die manier twee maanden door in Philadelphia, een maand in Hongarije en twee maanden in Taiwan, Bali en Australië. Ik ben er veel aan het werk en Mark heeft nooit problemen om zich daar bezig te houden. Hij verdiept zich in de nieuwe taal of gaat er fietsen.

Ann Van Hoey

> Soms denk ik: hij moet het maar doen, want zo'n residentie wil min of meer zeggen dat je wekenlang terug in een soort studentenkot terecht komt."

Welke herinnering koester je het meest?

"Dan denk ik meteen aan een moment toen ik met Mark in ons huis in Frankrijk verbleef. Mijn moeder was er ook. Ik had net een dossier ingediend bij Design Vlaanderen in de hoop erkend te worden als designer, en ik wist dat de jury die dag had samengezeten. Het was na twee jaar aanmodderen de eerste keer dat ik naar buiten kwam met mijn werk. Ik stond in onze keuken en dacht: ik kan niet langer wachten, ik ga hen zelf eens bellen. Ik kreeg onmiddellijk Johan Valcke aan de lijn, de toenmalige directeur van Design Vlaanderen. Ik vroeg heel bedeesd of hij soms wist of mijn dossier was aanvaard. Hij zei meteen: 'Ja, je bent erbij'. Het feit dat die professionele jury me had erkend, was zo'n ontlading. Mijn moeder zei toen: 'Allee Mark, ik heb ons Ann precies nog nooit zo gelukkig gezien.'"

"Een soortgelijk geluksmoment beleefde ik vorig jaar toen Marc Heiremans, van de gelijknamige galerie in Antwerpen, mijn werk meenam naar BRAFA in Brussel. Dat is een ronduit indrukwekkende beurs. Mijn werk kwam er terecht tussen onder meer Ensors en Van Goghs, en toen vertelde Marc Heiremans mij ook nog dat tijdens de eerste 'private view' al twee van mijn drie werken verkocht waren."

Kan je vijf positieve kwaliteiten van je man opsommen?

"Zelf vindt hij vijf nogal weinig (*lacht*). Humor is het eerste waar ik aan denk. Mark komt thuis dikwijls onverwacht grappig uit de hoek. Verder denk ik aan zijn scherpzinnigheid, zijn intelligentie, het feit dat hij niet geïnteresseerd is in geld en status en dat hij vasthoudt aan zijn keuzes. Hij is heel loyaal in zijn werk en vriendschappen. Zo heeft hij meerdere kansen gehad om voor veel meer geld van VRT naar VTM te verhuizen, maar dat kwam nooit bij hem op. Hij geeft al enkele jaren les aan de Thomas More-hogeschool, daarnaast werkt hij nog achter de schermen bij Woestijnvis. Hij is er consultant voor Play Sports en staat altijd klaar om nieuwe presentatoren op te leiden. Ik vind zijn loyaliteit, naast zijn humor, zijn beste eigenschap. Mark en ik leerden elkaar kennen op het atheneum. Ik vond hem meteen al uitzonder-

'Ik ben trots dat ik rond mijn 50ste beslist heb om van mijn hobby mijn beroep te maken. Ik had er zelf niet te veel verwachtingen van'

lijk grappig. Hij vertelde jaren later dat hij toen al stapelverliefd op me was, maar ik heb dat nooit geweten. Onze wegen scheidden toen hij in Gent ging verder studeren en ik in Antwerpen, maar we zijn elkaar daarna weer tegengekomen in het uitgaansleven in Mechelen. En toch ben ik pas na een langer serieus gesprek voor hem gevallen. Zijn moeder was recent gestorven aan kanker, net als mijn vader, en toen ben ik ook

voor de gevoelige Mark gezwicht."

"Maar hij nam nog altijd geen initiatief. Dus nodigde ik voor mijn 25ste verjaardag een bevriend koppel én Mark uit, hopen de dat dat duidelijk zou zijn. Toen het koppel naar huis ging, bleven Mark en ik achter. We stonden samen in de keuken, hij boog zich voorover en ik dacht: nu gaat het gebeuren! Maar hij keek alleen maar naar mijn bovenlip en zei: 'Jij hebt een schoon snorreke.' Dat bedoel ik met: hij kan zo onverwacht uit de hoek komen. (*lacht*) Ik ben toen onbedaarlijk beginnen te lachen en hij vertelde me achteraf dat hij toen dacht: als ze daar mee kan lachen, dan maak ik een kans. En kijk, later die avond is het er toch nog van gekomen." ■

INFO

Meer info over Ann en haar werk vind je op

www.annvanhoey-ceramics.be

Puls Ceramics Brussel, Golden Years, met werk van Ann Van Hoey, vernissage op 31/10 van 17 tot 20 uur. De tentoonstelling loopt tot december. www.pulsceramics.com

BRAFA Brussel met Galerie Marc Heiremans en Ann Van Hoey loopt van 24/1 tot 31/1/2021. Meer info op www.brafa.art/en.

Galerie Aquadraat, nog tot 13/12/2020, Vorden, Nederland

TEKST: SYLVIA VAN DRIESSCHE. FOTO'S: NATHALIE SAMAIN. STYLING: SARAH ROELSTRAETE. VISAGIE: SOPHIE ENGELEN. VERKOOPINFO: P. 49